

[Forsvarsministeren.]

Sikkerhed kunde føre til forøgede Rustninger — saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem —, maa jeg afgjort hævde, at det ærede Medlem ikke har Ret deri, for de nuværende vanvittige Kaprustninger er i alt Fald ikke Resultatet af et kollektivt Sikkerhedssystem, men Resultatet af det modsatte, af det Sammenbrud af det internationale Sikkerhedsarbejde, som tegner sig for os i Øjeblikket.

Det ærede Medlem talte om den Sikkerhed, som det konservative Forslag efter hans Mening vilde byde Hovedstaden, Jylland-Fyn og Grænselandet, idet det ærede Medlem — og det paaskønner jeg — stadig og klart tog Forbehold med Hensyn til det, man kalder den absolutte Sikkerhed; det behøver vi altsaa slet ikke at diskutere i Dag; der er i Partierne et forskelligt Skøn over, hvad der bør stilles op, baade af økonomiske og af andre Grunde. Men naar det ærede Medlem mente, at det, som blev opstillet f. Eks. i Jylland, og de særlige Grænseafdelinger, som det ærede Medlems Parti har foreslaaet at formere, skulde betyde noget meget afgørende, saa kan jeg ikke erkende, selv med min bedste Vilje, at det ærede Medlem har Ret deri. Der skal efter det konservative Forslag være 1 000 Mand; det er noget, men ikke saa forfærdelig meget mere, end Regeringsforslaget vil medføre; de skal have en længere Uddannelse ganske vist, men jeg kan ikke se rettere, end at selv dette Forslag fra konservativ Side, der stilles op som noget aldeles afgørende, som Udtryk for Ansvarsbevidsthed fra konservativ Side i Modsætning til den Ansvarsfølelse, vi andre maatte have, ikke er af nogen afgørende Betydning. Der er i Virkeligheden kun en Gradsforskel mellem det, Regeringspartierne opstiller, og det, Det konservative Parti opstiller, men Forskellen er aldeles ikke af nogen afgørende Betydning med Hensyn til Muligheden for at løse Opgaver i Grænselandet.

Det ærede Medlem appellerede til mig om at søge at gennemføre det mest effektive Samarbejde mellem de to Værn, og som jeg har sagt i Folketinget, vil jeg se det som min Opgave at bidrage dertil. Jeg forstod, at det ærede Medlem ikke direkte sigtede til de Tanker, der har været rejst fra konservativ Side i Folketinget om at genoplive det Forsvarsraad, som engang bestod. Jeg er i hvert Fald af den Opfattelse efter at have sat mig ind i dette Raads ganske vist kortvarige Historie, at der hverken hos de Politikere, som dengang var interesserede i det, eller de militære sagkyndige, som var med i det, er noget særligt Ønske om at gen-

oplive denne specielle Institution til Samarbejde.

Hvad Flaaden angaar, omtalte det ærede 2det Medlem for 2den Kreds en Henvendelse fra Søfartsraadet til Folketingets Udvalg og kom i denne Forbindelse ind paa en Skildring af de Opgaver, som man fra konservativ Side mente Flaaden skulde have. Det ærede Medlems Udtalelser faldt her i høj Grad sammen med det Program, som blev optrukket af det ærede Medlems Partifælle i Folketinget, Hr. Westermann, og det var store Opgaver, det ærede Medlem nævnte: at sikre Forbindelsen mellem Landsdelene og ikke mindst at konvojere vore Handelsskibe ud til de store Have under en vanskelig Situation.

Jeg tror, man fra konservativ Side skal være noget forsigtig med at stille Opgaverne alt for stort op, thi selv med den Flaade, som Det konservative Parti har foreslaaet, vil jeg hævde, at man ikke har Mulighed for at løse de storstillede Opgaver, som ogsaa det ærede 2det Medlem for 2den Kreds pegede paa, bl. a. med Henviisning til Søfartsraadets Skrivelse. Se engang paa, hvor mange Enheder Flaaden vil komme til at bestaa af efter de Konservatives Forslag. Det bliver ikke saa forfærdelig mange flere end efter Regeringens Forslag, *nogle* flere indrømmer jeg, først og fremmest fordi de Konservatives Forslag indeholder de 12 Motortorpedobaade. Men om disse vil være særlig egnede til at konvojere, vil jeg dog sætte et Spørgsmaalstegn ved. Jeg beder ærede Medlemmer sammenligne de to Forslag med Hensyn til Antallet af Enheder; saa tror jeg, man vil indrømme, at Forskellen ikke er saa afgørende, at Det konservative Parti virkelig med Rette vil kunne love at løse de Opgaver, som det har peget paa.

Jeg maa derfor sige, at selv om det konservative Forslag byder mere ogsaa i Enheder og anvender mange flere Penge, saa kan det ikke løse de Opgaver, som det selv har stillet. Men rent bortset herfra maa jeg bedrøve det ærede 2det Medlem for 2den Kreds med, at det konservative Forslag ligger saa langt fra, hvad Regeringen og Regeringspartierne kan tænke sig at gaa med til at forhandle om, at man roligt kan se bort fra det i denne Forbindelse.

Hvad Ændringerne i Værnepligtsloven angaar, har begge de ærede Ordførere for Oppositionen jo ønsket en Forhandling herom i Udvalget, og det finder jeg mest hensigtsmæssigt, ogsaa af den Grund, at den Fagminister, som har med Sagen at gøre, da vil kunne være til Stede, saaledes at man kan drøfte dem i Forbindelse med ham